

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl samosoudcem Karlem Ulíkem ve věci

žalobce: **M. H.**
uváděný rok narození x, státní příslušník x
toho času Zařízení pro zajištění cizinců Vyšní Lhoty 234, 739 51

proti

žalované: **Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Středočeského kraje**
sídlem Na Baních 1535, 156 00 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 29. 7. 2021, č. j. KRPS-158480-48/ČJ-2021-010025,

takto:

- I. **Rozhodnutí žalované ze dne 29. 7. 2021, č. j. KRPS-158480-48/ČJ-2021-010025, se ruší.**

Shodu s prvopisem potvrzuje: Z. V.

- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku ve výši 69 Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou, doručenou soudu 25. 8. 2021, domáhá podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí, jímž žalovaná podle § 129 odst. 7 ve spojení s § 129 odst. 1, 3 a 4 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“) rozhodla o prodloužení doby zajištění žalobce do 8. 9. 2021 za účelem jeho předání do státu vázaného přímo použitelným předpisem Evropské unie, a to nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 604/2013 ze dne 26. 6. 2013, kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o mezinárodní ochranu podané státním příslušníkem třetí země nebo osobou bez státní příslušnosti v některém z členských států (dále jen „nařízení Dublin III“).

Průběh správního řízení

2. Dne 30. 6. 2021 žalovaná zajistila žalobce podle § 27 odst. 1 písm. d) zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, tj. proto, že shledala důvod domnívat se, že žalobce vstoupil na území ČR neoprávněně či zde neoprávněně pobývá. Téhož dne byl totiž policejní hlídkou objeven v nákladovém prostoru bulharského kamionu spolu s dalšími čtyřmi osobami z Afghánistánu a nepředložil žádný cestovní doklad.
3. Při podání vysvětlení téhož dne žalobce uvedl, že se narodil v roce x v Afghánistánu ve městě L – K.. Nemá žádný doklad, kterým by to doložil. V Afghánistánu je špatná situace kvůli válce s Talibánem. V jeho městě zuřila válka. Z Afghánistánu odešel v létě 2019. Chtěl se dostat do Německa. Do EU se dostal v Řecku, z něhož přešel za pomoci převaděčů do Bulharska. Tam jej našla policie. Byl umístěn do karantény a byly mu vzaty otisky prstů. V Bulharsku požádal o azyl, protože jinak by musel domů. Po karanténě se mohl už legálně pohybovat po Bulharsku. Proto pokračoval dále do Německa. Následně přešel opět s pomocí převaděčů do Srbska. Tam byl asi měsíc. Chytla ho tam policie a umístila ho do tábora pro uprchlíky. Tábor byl v podstatě nehlídaný, takže odešel. Dále přešel do Bosny a Hercegoviny. Chtěl se dostat do Rumunska. To se mu ale povedlo až za 9 měsíců, kdy se nejprve musel vrátit do Srbska. V Rumunsku šel na policii a požádal o azyl. Byl umístěn do karantény a poté se mohl volně pohybovat. Opět vyrazil směrem do Německa. Rumunsko opustil před 5 dny za pomoci převaděče z Afghánistánu, se kterým se domluvil, že ho dostane do Německa v kamionu. Nasedl do zavazadlového prostoru a schoval se mezi výrobky s dalšími 4 Afghánci. V kamionu byl asi 2 dny. Poté se kamion zastavil, otevřely se dveře a následně přijela policie. Nevěděl, že se nachází v ČR. To mu

řekla až tlumočnice. Nikdo z jeho rodiny v ČR ani jiné zemi EU nežije. Uvedl, že jeho cílem je Německo. ČR chtěl jen projet. Chce do Německa pokračovat. Je si vědom, že bez platného cestovního dokladu nebyl oprávněn na území ČR vstoupit. Není schopen uvést adresu místa, kde by se zdržoval, a hlásit se policii. Není schopen složit finanční záruku.

4. Dne 1. 7. 2021 žalovaná požádala Fakultní nemocnici v Motole o vyšetření žalobce za účelem zjištění jeho věku podle § 124 odst. 6 zákona o pobytu cizinců.
5. Dle zprávy MUDr. Z. O. ze dne 2. 7. 2021 kostní věk dle atlasu GP-Z odpovídá věku 19+. Zobrazovaný skelet je bez zřetelných strukturálních či tvarových změn. Růstové štěrby zcela uzavřeny. Snímky byly odeslány k vyhodnocení do programu BoneXpert. GP v letech vyšlo 18, 7; TW3 v letech 16,42. Závěr: Hodnocení kostního zrání odpovídá skeletu s plně dokončenou osifikací.
6. Rozhodnutím ze dne 2. 7. 2021, č. j. KRPS-158480-31/ČJ-2021-010025, žalovaná podle § 129 odst. 1 ve spojení s § 129 odst. 3 a 4 zákona o pobytu cizinců žalobce zajistila na dobu 30 dnů za účelem jeho předání do jiného členského státu dle nařízení Dublin III. Žalovaná konstatovala, že bylo zjištěno, že dne 19. 9. 2020 žalobce požádal o mezinárodní ochranu v Bulharsku a dne 31. 5. 2021 v Rumunsku. Dále uvedla, že zkoumáním záprstních kůstek žalobce bylo ve FN Motol zjištěno, že žalobci je více než 19 let. Je tedy dospělý. Žalobce pobýval na území ČR neoprávněně a má být předán do země, ve které požádal o azyl. Jeho jednání neposkytuje záruku ohledně dobrovolného návratu do této země. Zvláštní opatření namísto zajištění žalovaná neshledala účelnými a dostačujícími. Je podle ní zřejmé, že žalobce nerespektoval pokyny orgánů v jiném členském státu, kde nesetřval. Dále se žalovaná zabývala tím, zda v Rumunsku neexistují systémové nedostatky azylového řízení, a dospěla k závěru, že nikoliv.
7. Dne 16. 7. 2021 byla odeslána žádost o přijetí žalobce zpět do Bulharska a Rumunska. Lhůta pro odpověď byla stanovena do 30. 7. 2021. Dne 26. 7. 2021 byla žalovaná informována Ministerstvem vnitra, že kvůli končícímu zajištění byla lhůta zkrácena ve vztahu k Rumunsku do 28. 7. 2021. Dne 28. 7. 2021 Ministerstvo vnitra informovalo žalovanou, že Rumunsko přijalo svoji odpovědnost a zaslalo souhlas s přijetím žalobce zpět. ČR má na realizaci předání čas do 8. 9. 2021.
8. Dne 29. 7. 2021 vydala žalovaná shora uvedené rozhodnutí o prodloužení zajištění žalobce, a to do 8. 9. 2021 (dále jen „napadené rozhodnutí“). V něm uvedla, že žalobce nepředložil žádný doklad o své totožnosti ani žádný důkaz, že je osobou nezletilou. V jeho případě dle žalované vznikla pochybnost, že je skutečně osobou nezletilou, a to s ohledem na jeho fyzickou a mentální vyspělost, a proto byla provedena jeho prohlídka ve FN Motol. Žalovaná vycházela ze zprávy dětského lékaře MUDr. Z. O.. Ten uvedl, že kostní věk dle atlasu metody GP-Z odpovídá věku 19 let či více. Zobrazovaný skelet je bez zřetelných strukturálních či tvarových změn, růstové štěrby jsou zcela uzavřeny. Snímky byly odeslány k vyhodnocení do programu BoneXpert s výsledky GP 18,7 let a TW3 16,42 let. Závěrem lékař uvedl, že hodnocení kostního zrání odpovídá skeletu s plně dokončenou osifikací, čímž se tedy potvrzuje věk cizince starší jak 19 let. Dále žalovaná hodnotila fyziologické vlastnosti žalobce, který svou stavbou těla, vzrůstem a vousy neodpovídal jemu uváděnému věku 15 let, ale spíše osobě starší 18 let. Portrétní fotografie ve spise jasně prokazuje, že žalobce věkově odpovídá osobě starší, než uvádí. Ve své výpovědi navíc

uvedl, že rok x jako rok svého narození zná pouze od svých rodičů. Žalovaná uvedla, že o věrohodnosti údajů v lékařské zprávě není pochyb. Lékařská zpráva potvrdila úsudek žalované ohledně věku žalobce. Žalovaná k otázce zjišťování věku odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 25. 6. 2020, č. j. 5 Azs 107/2020 - 46. Žalovaná tak vycházela z toho, že žalobce je osobou zletilou. Žalovaná dále konstatovala, že jsou nadále splněny podmínky zajištění a existuje reálný předpoklad jeho předání do Rumunska. S ohledem na jednání žalobce je zřejmé, že existuje reálné nebezpečí, že se nevrátí sám do členského státu příslušného k posouzení jeho žádosti. Žalovaná neshledala důvody pro nahrazení zajištění zvláštními opatřeními. Prodloužení zajištění žalovaná shledala souladným s čl. 28 odst. 3 nařízení Dublin III, které uvádí, že se přemístění provede nejpozději do 6 týdnů od vyhovění žádosti o převzetí. Systematické nedostatky v azylovém řízení v Rumunsku neshledala.

Shrnutí žaloby

9. Žalobce úvodem bez bližší argumentace odkazuje na řadu ustanovení správního řádu a dalších právních předpisů, které měla žalovaná porušit.
10. V první řadě žalobce namítá, že byl mylně zajištěn jako zletilá osoba. Žalovaná neaplikovala § 129 odst. 5 zákona o pobytu cizinců, který jediný dopadá na nezletilé osoby. Pro zajištění podle tohoto ustanovení by stejně nebyly splněny podmínky, neboť žalobce nepředstavuje ohrožení bezpečnosti státu či veřejného pořádku. Žalobce uvádí, že z napadeného rozhodnutí nevyplývá, zda byl u vyšetření lékařem přítomen tlumočník. Jedná se přitom dle Výboru pro práva dítěte o stěžejní záruku. Ustáleným způsobem zjišťování věku je metoda TW3 prováděná rentgenem ruky, kterou provádí antropologická laboratoř FN Motol. Dle k žalobě přiloženého vyjádření MUDr. K. z FN Motol je metoda TW3 excelentní a kalendářní věk se pohybuje dle rentgenu ruky v rozmezí +/- 2 hodnoty jeho kostního věku. Žalobce uvedl rok narození x, tedy s ohledem na uvedenou odchylku nelze konstatovat, že by byl jistě starší než 18 let. V případě pochybností měl být žalobce považován za nezletilého. Žalobce dále odkázal na nález Ústavního soudu ze dne 7. 7. 2021, sp. zn. II. ÚS 482/21, a výše uvedený rozsudek NSS č. j. 5 Azs 107/2020 - 46.
11. Dále žalobce namítá, že žalovaná nedostatečně zohlednila alternativy k zajištění. Žalovaná v tomto ohledu vůbec nerefletovala věk žalobce. Stejně tak žalovaná rovněž nedostatečně zohlednila situaci nezletilých dětí bez doprovodu v Rumunsku. Podle žalobce Rumunsko vykazuje systémové nedostatky, co se týče azylového řízení a přijímacích podmínek, které s sebou nesou riziko nelidského a ponižujícího zacházení.

Vyjádření žalované k žalobě

12. Žalovaná k otázce věku uvedla, že vycházela zejména z lékařského vyšetření provedeného dne 2. 7. 2021, a v zásadě zopakovala svoji argumentaci z napadeného rozhodnutí. K námitce nedostatečného zvážení uložení zvláštních opatření žalovaná uvádí, že tyto alternativy posoudila a dospěla k závěru, že v daném případě by nebylo jejich uložení účelné ani možné. Žalobce by se s ohledem na své dosavadní jednání mohl stát nedohledatelným. Podle žalované není pravděpodobné, že by žalobce splnil podmínku

oznámit policii adresu místa pobytu, zdržoval se tam a každou změnu hlásil. Sám uvedl, že nemá prostředky ke složení finanční záruky. K otázce systémových nedostatků v Rumunsku žalovaná uvedla, že Rumunsko dodržuje standard ochrany lidských práv, přičemž z aktuálních informací nevyplývá, že by země měla s přijímáním cizinců systémové potíže. Sám žalobce ve výpovědi na nic takového nepoukázal. Žalobce byl identifikován jako osoba starší 19 let, tudíž se žalovaná nemusela zabývat postavením nezletilých žadatelů o mezinárodní ochranu bez doprovodu v Rumunsku.

Splnění procesních podmínek a rozsah soudního přezkumu

13. Soud ověřil, že žaloba byla podána osobou k tomu oprávněnou, ve lhůtě dle § 172 odst. 1 zákona o pobytu cizinců, splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Žaloba je tedy věcně projednatelná. Při přezkumu napadeného rozhodnutí vycházel soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalované (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.). Vady, k nimž by byl povinen přihlédnout z moci úřední, soud neshledal. S ohledem na skutečnost, že žádný z účastníků nepožádal o nařízení jednání a soud nepovažoval nařízení jednání za nezbytné, rozhodl soud o žalobě bez jednání (§ 172 odst. 5 zákona o pobytu cizinců).

Posouzení žalobních bodů

14. K otázce určování věku se nedávno vyjádřil Ústavní soud v nálezu ze dne 7. 7. 2021, sp. zn. II. ÚS 482/21. Šlo v něm o skutkově podobnou situaci. Stěžovatel, které tvrdil, že je mu 16 let, byl zajištěn za účelem předání do Rumunska a žalobou napadl rozhodnutí o prodloužení zajištění. Kostní věk dle atlasu GP-Z odpovídal věku 18-19 let (pro srovnání v našem případě 19+), GP 18,63 let (v našem případě 18,7), TW3 16,36 let (v našem případě 16,42).
15. Ústavní soud konstatoval, že potíže v souvislosti s určením chronologického věku osoby vyplývají z toho, že neexistuje jediná metoda nebo kombinace metod, pomocí níž by bylo možné určit přesný věk jedince (odst. 57). V případě přetrvávající nejistoty ohledně věku by se měla uplatnit zásada v pochybnostech ve prospěch jednání s jedincem jako s nezletilým (odst. 58). Následně Ústavní soud zkritizoval samotný proces určování věku, a to proto, že při něm nebylo zajištěno tlumočení, nebyl při něm přítomen zástupce orgánu sociálně-právní ochrany dětí (OSPOD), stěžovatel nebyl seznámen s výsledky vyšetření a neměl možnost se k nim vyjádřit. Žalovaná s ním následně bez bližšího vysvětlení začala zacházet jako s dospělým. Podle Ústavního soudu tak bylo se stěžovatelem zacházeno spíše jako s objektem, nikoliv subjektem práv, což je z hlediska ochrany lidské důstojnosti nepřijatelné (odst. 64). Dále zkritizoval městský soud za to, že výsledky nehodnotil v souladu s rozsudkem NSS č. j. 5 Azs 107/2020 - 46, který interpretoval tak, že tvrzený věk stěžovatele lze zpochybnit, pouze pokud by výsledek vyšetření věku byl vyšší o 3 a více let oproti stěžovatelem udávanému věku (odst. 65–66). Ústavní soud zdůraznil, že určení věku by mělo zahrnovat multidisciplinární posouzení nezávislým orgánem a že metody TW3 a GP mají nižší vypovídací hodnotu u osob jiného geografického původu než u osob z Evropy či Ameriky (odst. 67–68). Ústavní soud následně uzavřel, že „*postup při*

určení věku stěžovatele byl stížen řadou nedostatků. Během procesu určování věku, zejména při lékařském vyšetření, nebyl přítomen zástupce stěžovatele ani tlumočník, navíc pro určení věku byly fakticky využity čistě medicínské metody a jejich výsledky ani nebyly hodnoceny v souladu se stávající judikaturou Nejvyššího správního soudu. Nadto stěžovatel nebyl seznámen s výsledky vyšetření a ani před prodloužením zajištění nedostal možnost se znovu vyjádřit ke všem relevantním skutečnostem, které mohly ovlivnit závěr o jeho věku i celé rozhodnutí o prodloužení zajištění. Za této situace nelze akceptovat závěry o zletilosti stěžovatele. V důsledku popsaných nedostatků tak prodloužením zajištění došlo k porušení stěžovatelova práva na osobní svobodu podle čl. 8 odst. 1 a 2 Listiny.“ (odst. 75). Ústavní soud též zkritizoval policii za to, že si neobstarala odborné závěry k podstatě metod TW3 a GP, jak ji k tomu NSS ve své judikatuře vícekrát vyzýval (odst. 76).

16. *Své závěry Ústavní soud zrekapituloval ještě následovně: „Je-li rozhodováno o osobní svobodě státního příslušníka třetí země bez doprovodu ve věku hraničícím se zletilostí, má určení jeho věku zásadní dopad na zákonnost jeho zbavení svobody a na splnění povinnosti státu poskytovat dětem zvláštní podporu, jak vyžaduje jejich zranitelné postavení. Proces určení věku musí zohlednit nejlepší zájem dítěte a právo dítěte vyjadřovat se ve všech záležitostech, které se jej dotýkají (čl. 3 odst. 1 a čl. 12 Úmluvy o právech dítěte), čemuž odpovídá přítomnost tlumočníka i zástupce během celého procesu určení věku, seznámení dotčené osoby s výsledky určení věku a umožnění jí se k těmto výsledkům vyjádřit. S ohledem na zásadní dopad určení věku do práva na osobní svobodu je nezbytné určení věku provést důkladně, aby byly co nejvíce rozptýleny jakékoli pochyby o věku, respektive zletilosti či nezletilosti dotčené osoby; v případě přetrvávajících pochybností uplatnit zásadu v pochybnostech ve prospěch; a využít i jiné než medicínské metody určení věku, minimálně dokud nebude k dispozici metoda poskytující dostatečně přesné výsledky. Nedodržení těchto požadavků na proces určení věku u osoby, která je zajištěna (zbavena svobody) jako zletilá, v důsledku vede k porušení jejího práva na osobní svobodu podle čl. 8 odst. 1 a 2 Listiny.“ (odst. 86)*
17. *Zdejší soud připomíná, že nálezy Ústavního soudu jsou závazné pro všechny orgány i osoby (čl. 89 odst. 2 Ústavy České republiky) a že právní názor obsažený v odůvodnění nálezu Ústavního soudu je obecně závazný při řešení typově shodných případů (viz např. nález Ústavního soudu ze dne 26. 2. 2019, sp. zn. III. ÚS 4129/18, odst. 12–14). Zdejší soud přitom neshledal žádné skutkové odlišnosti či právní důvody, pro které by se mohl či měl od závěrů nálezu sp. zn. II. ÚS 482/21 odchýlit.*
18. *V nyní posuzované věci taktéž ze spisu nevyplývá, že by při vyšetření lékařem za účelem zjištění věku byl přítomen tlumočník či zástupce OSPOD. Stejně tak ze spisu nevyplývá, že by byl žalobce s výsledky vyšetření seznámen a mohl se k nim před vydáním napadeného rozhodnutí vyjádřit, což jsou přesně ty důvody, pro které Ústavní soud v důsledku konstatoval porušení práva na osobní svobodu.*
19. *Dále je třeba žalované vytknout, že lékařskou zprávu interpretuje tak, že z ní jasně vyplývá, že žalobcův kalendářní (chronologický) věk je vyšší než 19 let (viz str. 4 napadeného rozhodnutí: „MUDr. Z. el dine Omar v lékařské zprávě ze dne 02.07.2021, kdy jasně uvedl, že podle kostního věku i celkového vyšetření se jedná o dospělého člověka, 19 a více let“). Takto však citovaná zpráva nevypadá. Lékař v ní pouze uvedl výše citované výsledky jednotlivých metod a jeho závěr zní takto: „Hodnocení kostního zrání odpovídá skeletu s plněnou dokočenou osifikací“, což neodpovídá závěru uváděnému žalovanou. Soudu není*

zřejmé, z čeho žalovaná jakožto laik učinila rovnítko mezi dokončenou osifikací a věkem vyšším než 19 let. Lékař ve zprávě neuvádí žádný konkrétní kalendářní věk, k němuž v případě žalobce dospěl. Žalovaná, která však nemá potřebné odborné vzdělání a nedisponuje ani jakoukoliv odbornou metodikou v tomto ohledu (jak již kritizoval NSS i Ústavní soud), hodnoty lékařského vyšetření takto interpretuje. Přitom z citovaného nálezu a tam odkazované literatury vyplývá, že žádná z použitých metod není zcela přesná, a to ještě více u osob pocházejících ze zemí mimo Evropu a Ameriku. Napadené rozhodnutí je z tohoto pohledu i nepřezkoumatelné, neboť není jasné, jak žalovaná na základě čísel uvedených v lékařské zprávě dospěla k závěru, že žalobce je zcela jistě starší 19 let. Soud v tomto ohledu připomíná, že žalobce tvrdil rok narození x (konkrétní datum neuváděl). Tomuto tvrzení by tedy odpovídal kalendářní věk v době vyšetření (2. 7. 2021) přibližně mezi 15,5 lety až 16,5 lety (v závislosti na dni narození žalobce). Odchylka mezi tvrzeným věkem a výsledky jednotlivých metod tedy nebyla vyšší než 3 roky, což by jinak mohlo zpochybnit žalobcem tvrzený věk (viz rozsudek NSS č. j. 5 Azs 107/2020 - 46, odst. 44). Tyto vady rozhodně nemůže zhojit ani subjektivní hodnocení vzhledu a chování žalobce ze strany žalované.

20. Soud proto uzavírá, že napadené rozhodnutí neobsahuje dostatečně přesvědčivé důvody pro závěr, že žalobce je zletilý, a není tedy nezletilou osobou bez doprovodu. Tato otázka má přitom naprosto zásadní význam, neboť nezletilého cizince bez doprovodu lze zajistit pouze tehdy, pokud existuje důvodná obava, že by mohl ohrozit bezpečnost státu nebo závažně narušit veřejný pořádek a je-li to současně v jeho zájmu (srov. rozsudek NSS ze dne 26. 8. 2021, č. j. 3 Azs 112/2020 - 49), tedy z jiných důvodů než byl žalobce v tomto případě zajištěn.
21. Výhrady žalobce vůči procesu určování věku jsou tedy ve světle aktuální judikatury NSS a Ústavního soudu důvodné. Soud proto přistoupil ke zrušení napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. Soud však současně nevyslovil, že se žalované věc vrací k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.). Podle rozsudku NSS ze dne 1. 11. 2012, č. j. 9 As 111/2012 - 34, publ. pod č. 2757/2013 Sb. NSS, totiž platí, že „*po zrušení rozhodnutí žalovaného o zajištění stěžovatele je nutno na toto rozhodnutí nahlížet, jako kdyby vůbec nebylo vydáno. Neexistuje tak řízení, v němž by mělo být pokračováno, protože podle § 124 odst. 2 zákona o pobytu cizinců je vydání rozhodnutí o zajištění cizince za účelem správního vyhoštění prvním úkonem v řízení. Je-li tedy tento úkon ve formě rozhodnutí zrušen, neznamená to současně, že se věc vrací žalovanému k dalšímu řízení, jak je ve správním soudnictví obvyklé (§ 78 odst. 4 s. ř. s.). Naopak to z povahy věci, která je značně specifická a vyžaduje urychlené vyřízení, znamená ukončení řízení před správním orgánem, aniž by se tím jakkoli zasahovalo do jeho pravomoci, která byla vyčerpána vydáním původního rozhodnutí*“. Jelikož v této věci soud zrušil rozhodnutí o zajištění, které je prvním úkonem v řízení, neexistuje dále řízení, v němž by mělo a mohlo být pokračováno. Proto nebylo možné věc žalované vrátit k dalšímu řízení.
22. O nákladech řízení účastníků soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem. Žalobce má proto vůči žalované právo na náhradu nákladů řízení ve výši 69 Kč, neboť ze spisu vyplývá, že právě tolik vynaložil na podání žaloby k poštovní přepravě.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 31. srpna 2021

Karel Ulík, v. r.
samosoudce